

משנה בכורים פרק א

Mishnah Bikurim, chapter 1

(1) There are those that bring firstfruits and recite [the declaration of Deuteronomy 26:5-10]. [There are] others that bring [firstfruits], but may not recite [the declaration], and there are those who don't bring [at all]. These do not bring [at all]: One who plants [a tree] on his own property, but also sinks a shoot [whose top grew out] from another's property, or [it grew out] from the public property. So, too, one who sinks a shoot into another's property, or, into public property, [so that it grows] onto his property. If one plants on his own soil and sunk a shoot so that it grows out onto his own property and there is a private or public road in between [so now his vine grows out of either side of the road, in these cases, since it is not drawing sustenance completely from his private property] he does not bring [firstfruits]. Rabbi Yehudah says: In such a case [like the last one, since he has permission to root his shoot under the road, where he causes no damage, it is considered as his own field and] he does bring [however, he does not recite the declaration, the *halachah* does not follow Rabbi Yehudah].

(2) And for what reason does he not bring? Because [regarding firstfruits] it is written: "Bring the firstfruits **of your Land** [to the house of the Lord your God]" (Exodus 23:19). Thus inferring that one does not bring] unless all their sustenance comes **of your Land**. Share-croppers, tenant farmers [who lease land] or, *sikrikon* [one who forced another to either give up his property or face death],

רבנו עובדיה מברטנורא

א יש מביאין בכורים וקורין; מקרא ביכורים, מארמי אובד אבי עד סוף הפרשה. והברין לתוך של יחיד; שחפר גומא והטמין יחור של אילן בתוכה וכסוהו בעפר והוציא ראש היחור לתוך שדה חבירו, או ברשות הרבים. וכן אם הנטיעה עומדת בתוך של חברו או ברשות הרבים, והוציא ראש היחור בתוך שלו. אינו מביא, כדמפרש בסמוך. לפי שאין כל הגידולים מאדמתו. ודרך היחיד או דרך הרבים באמצע: כגון שיש לו שתי גנות משני צדי הדרכים, אינו מביא, שאין כל הגידולים מאדמתו. כזה מביא: כיון שיש לו רשות לעשות כן, שמותר לעשות חלל תחת רשות הרבים בשאינו מוזק לרבים כלום, אדמתך קרינן ביה. ומכל מקום סבר ר' יהודה שאף על פי שמביא אינו קורא ואין הלכה כר' יהודה. ב האריסין; מקבלין את השדה למחצה לשליש ולרביעי. חכורות: מקבל את

or a robber may not bring them for the same reason, because it is written:

“The very firstfruits **of your Land.**”

(3) One does not bring firstfruits other than from the seven species [with which the Land of Israel has been praised, i.e., “A Land of wheat, barley vines and figs and pomegranates; a Land of oil-producing olives and honey.” (Deuteronomy 8:8)]. It is not brought from dates grown on hills, nor [the other six species] from produce

grown in the valley [since these are considered inferior], nor, from oil-olives that are not choice. Firstfruits, are not brought before the Festival of Shavuot [since it was the two loaves of the new wheat which were offered as a “first-offering to the Lord” (Leviticus 23:17) on Shavuot]. The men from Mount Tzvoim brought their firstfruits before the Festival [of Shavuot], but they were not accepted because of that which is written in the Torah: “And the Festival of the Harvest of the first yields of your produce that you sow in the field,” (Exodus 23:16) [and thus no other firstfruits can be offered before the two loaves].

(4) These bring [firstfruits] but don't recite [the declaration]: The convert, since he cannot say: “[I have come to the Land] which the Lord swore to our **fathers** to give to us” (Deuteronomy 26:3). But if his mother was an Israelite he brings and recites. When he prays [*shemonah esreh*] in private, [instead of saying: The God of our fathers] he says: The God of the fathers of Israel and when he [prays] in the Synagogue he says: The God of your fathers. But if his mother was an

רבנו עובדיה מברטנורא

השדה בדבר קצוב כך וכך כורים לשנה בין שהיא עושה הרבה בין שהיא עושה מעט. סקריקון: הורג נפשות ונותן לו קרקע כדי שלא יהרגנו, ולשון סקריקון שא קרקע והניחני. ואף על גב דיהיב ליה לפי שעה, לא מחיל ליה, דסבר האידנא לשקול ולמחר תבענא ליה בדינא. **ג אלא משבעת המינין:** דכתיב (דברים כו) מראשית, ולא כל רשית, שאין כל הפירות חייבים בבכורים אלא שבעת המינין שנשתבחה בהן ארץ ישראל חטה ושעורה וגו', ודבש הוא דבש תמרים. **מתמרים שבהרים ופירות שבעמקים:** לפי שהן גרועין. **ולא מזיתי שמן שאינם מן המובחר:** דכתיב (שם ט) זית שמן, זית אגורי שבאים עליו גשמים והוא אוגר שמנו לתוכו והוא מובחר ומשובח. **אין מביאין בכורים קודם לעצרת:** דשתי הלחם שמביאין בעצרת איקרו ביכורים והם מתיירין החדש במקדש. **ד שאינו יכול לומר אשר נשבע לאבותינו לתת לנו:** שאין אבותיו מישראל. והגרים לא נטלו חלק בארץ.

Israelite he says: The God of our fathers [the *halachah* is that a convert brings and recites and does say our fathers, since Abraham is considered to be the father of all converts].

(5) Rabbi Eliezer ben Yaakov says: A woman who is the daughter of converts may not marry a priest [since the verse referring to priests, states: "From the seed of the house of Israel shall they take" (Ezekiel 44:22)], unless her mother was an Israelite [and thus she is considered of the seed of Israel]. [Regardless, of] whether [she is a daughter of] converts or [of] freed slaves even up to [and after] ten generations [she may not marry a priest] unless their mother is an Israelite. [The *halachah*, follows Rabbi Eliezer ben Yaakov that at the outset, a priest is prohibited from marrying a daughter of converts, however, if he did marry such a woman, he need not divorce her and their child may even serve as High Priest (see Kiddushin 4:7 for differing opinions)]. [One appointed] a guardian [for orphans], an agent, a slave, a woman, a *tumtum*, or an androgynous [whose sex is in doubt], bring but do not recite, since [the Land was not apportioned to the aforementioned,] they cannot say: "Which You O Lord have given me" (Deuteronomy 26:10) [which is part of the recital].

רבנו עובדיה מברטנורא

ורמב"ם כתב שאין הלכה כמשנה זו, אלא הגר מביא וקורא, ומצי למימר לאבותינו לתת לנו, מפני שהארץ ניתנה לאברהם והוא אב לגרים כמו לישראל דכתיב (בראשית יז) כי אב המון גוים נתתיך, ודרשינן ביה, לשעבר היית אב לארם, עכשיו אתה אב לכל העולם וכן כשהוא מתפלל, בין בינו לבין עצמו בין בבית הכנסת אומר אלהי אבותינו, אפילו אין אמו מישראל. **ה לא תנשא לכהונה:** דכתיב (ביחזקאל מד) מזרע בית ישראל יקחו להם נשים, (וכשאמה) מישראל קרינא בה מזרע ישראל, דמשמע ואפילו מקצת זרע. והלכה כרבי אליעזר בן יעקב לכתחלה. אבל בדיעבד אם נשא אין מוציאין אותה ממנו, ובניה כשרים אפילו להיות כהנים גדולים. **האפוטרופוס:** הממונה על היתומים, בין שמינהו בית דין, בין שמינהו אבי היתומים. **אפוטרופוס:** אני הקטנים. בלשון רומי קורין לאב חפאטי"ר, ולקטנים פו"ס. **והשליח:** שליטתן מתחלה לשלחן ביד אחר, או מצי למשלחניהו, אבל ליקטן להביאן הוא עצמו, לא מצי למשלחניהו, שכל ביכורים שנראו לקריאה אהינן ניתנים אלא בקריאה. **והאשה:** אבל אם יש לה בעל, בעלה מביא וקורא, דכתיב (דברים כו) אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך, מלמד שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא. **שאינן יכולין לומר אשר נתת לי:** שלא נתחלקה הארץ לנכות

אמו מישראל, מביא וקורא. וכשהוא מתפלל בינו לבין עצמו, אומר, אלהי אבות ישראל. וכשהוא בבית הכנסת, אומר אלהי אבותיכם. ואם היתה אמו מישראל, אומר אלהי אבותינו: ה רבי אליעזר בן יעקב אומר, אשה בת גרים לא תנשא לכהונה, עד שתהא אמה מישראל. אחד גרים ואחד עבדים משחררים ואפלו עד עשרה דורות, עד שתהא אמו מישראל. האפוטרופוס והשליח והעבד והאשה וטומטום ואנדרוגינוס, מביאין ולא קורין, שאינן יכולין לומר אשר נתתה לי ה':

(6) One who buys two trees that were growing in the field of his friend [since there is a doubt whether this sale also included the ground, therefore, because of doubt, he] brings [the firstfruits], but does not recite. [Where he purchased three trees everyone agrees that the ground is included in the sale.] Rabbi Meir [maintains, that the ground is included in the sale and thus] says: He brings and does recite. If the well dried up or if the tree was cut down [before he set aside the firstfruits and thus it no longer draws any sustenance from the ground] he brings but does not recite [since this, too, is not included in **your Land** as above in Mishnah 2]. Rabbi Yehudah says: [Since he owns the land] he brings and does recite [the *halachah* does not follow Rabbi Yehudah]. From Shavuot until Sukkot [the main harvesting season, when one is truly happy] one brings and recites [the declaration, since part of the declaration states: “And you will **rejoice** in all the good that the Lord your God has granted you,” (Deuteronomy 26:11) we deduce that it should be in a time of joy]. From Sukkot until Hanukah [although he continues to harvest] one brings, but, [since the joy is not as profound as in the main harvesting season, he] does not recite. Rabbi Yehudah ben Beteira says: He brings and does recite. [After Hanukah all agree that no firstfruits are brought at all].

(7) If one set aside his firstfruits and then sold his land, he brings, but does not

רבנו עובדיה מברטנורא

וכתיב (במדבר כו) איש לפי פקודיו, עד שיהיה ודאי איש. ו מביא ואינו קורא: מספקא ליה לתנא קמא אי קנה קרקע אי לא, הלכך מביא מספק, ואינו קורא מספק. ודוקא שני אילנות, אבל שלשה אילנות כולי עלמא מודו דקנה קרקע, ומביא וקורא, כדתנן בסוף פרקין. ר' מאיר אומר מביא וקורא: דסבר הקונה שני אילנות נמי קנה קרקע שתחתיהם וחוצה להם כמלא אורה וסלו. ואין הלכה כר' מאיר. יבש המעיין: שהאילן חי וגדל ממנו. ונקצץ האילן: והוא, שיבש ונקצץ קודם שהפריש בכורים, אבל אם הפריש קודם, הואיל ונראו לקריאה ונדרחו, ירקבו. ר' יהודה אומר מביא וקורא: כיון שהקרקע קיים לא חייש לאילן. ואין הלכה כר' יהודה. מן החג ועד חנוכה מביא ואינו קורא: דכתיב בפרשת ביכורים (דברים כו) ושמחת בכל הטוב, אין קריאה אלא בזמן שמחה, מעצרת ועד החג שאדם מלקט תבואתו ופירותיו ושמת בהם. ומחג ואילך אע"פ שהרבה פירות נלקטים עד חנוכה, מכל מקום שמחת אותה שנה כבר נגמרה בחג, הלכך מביא ואינו קורא. ומחנוכה ואילך אינו מביא כלל דכתיב (שם) אשר תביא מארצך, כל זמן שמצויין בארצך, ועד חנוכה הן מצויין. ר' יהודה אומר

recite. And the other one [who purchased the field] does not bring from the same species [which were already brought by the previous owner, this is deduced from the verse which states: “I declare this day” (ibid. v. 3), implying one declaration], however, he brings and recites [when bringing] from other species. Rabbi Yehudah says: [It is the same person, who may not declare twice, and therefore,] he [the second person] may bring and recite, [even] from the same species.

(8) If one set aside his firstfruits and they were seized, or they rotted, were stolen, lost, or they became defiled, he [is responsible for their replacement and] brings others in their stead but [since these are not firstfruits he can't say: “I have brought the first of the fruit” (Deuteronomy 36:10) and thus] does not recite. [And if a non-priests eats] the second ones [by mistake, they] do not obligate one to pay the extra fifth [the *halachah* does not follow this view]. If they became defiled in the Temple courtyard [he no longer bears responsibility for them and therefore] he empties [the fruit, but gives the basket to the priest, in keeping with the verse: “And the priest will take the basket from your hand” (ibid. v. 4), i.e., there are times when the priest only takes the basket,] but does not recite.

(9) And from where do we know that he is responsible for them until he brings them to the Temple courtyard because it written: “Bring the firstfruits of

רבנו עובדיה מברטנורא

מביא וקורא: דלא דריש ושמתח בזמן שמחה. ואין הלכה כר' יהודה. ז והשני מאותו המין אינו **מביא:** הקונה את השדה אינו מביא ביכורי' מאותה שדה מאותו המין שהביא המוכר, דכתיב (שם) הגדתי היום, פעם אחת מגיד ואינו מגיד שתי פעמים. **רבי יהודה אומר אף מאותו המין מביא וקורא:** דהא דאמרן פעם אחת מגיד ואינו מגיד שתי פעמים, הני מילי באדם אחד, אבל בשני בני אדם מגיד וחוזר ומגיד, ואין הלכה כר' יהודה. ח **נמקו:** נרקבו ונמסו, כמו אתם ימקו (ויקרא כו): **נבזזו:** נגזלו ממנו, כמו בזזנו לנו (דברים ב): **אין חייבין עליהם חומש:** זר שאכלן אינו משלם את החומש. והך מתניתין יחידאה היא ואינה הלכה, אלא הלכה שחייבים עליהם חומש. **נטמאו בעזרה נופץ ואינו קורא** גרסינן. כלומר, מנער ומריק הסל מן הפ ירות כיון שנטמאו. והסל ניתן לכהנים דכתיב (שם כו) ולקח הכהן הטנא מידך, פעמים שאין הכהן לוקח אלא הטנא, ואינו חייב להביא ביכורים

your Land to the House of the Lord your God.” (Exodus 23:19) From here we may deduce that he is responsible only until he brings it to [the House of the Lord your God, i.e.,] the Temple courtyard. If he brought [firstfruits] of one variety and recited [the declaration] and then returned and brought [firstfruits] of another variety [of fruit, even Rabbi Yehudah who maintains that two people may make the recital in Mishnah 7, agrees that] he [being, one person,] does not recite [twice].

(10) And these bring and recite [one who brings] from Shavuot until Sukkot, from the seven species, from produce on the mountains [which are superior], from dates of the valleys, [valley dates produce more honey] and from oil-olives [even if they are] from beyond the Jordan [since, this too, is land which God gave to Israel]. Rabbi Yose HaGalili says: Firstfruits are not brought from beyond the Jordan, for that is not [referred to as] a Land flowing with milk and honey [the *halachah* does not follow Rabbi Yose HaGalili].

(11) One who purchases three trees in a field of his friend [is assumed to have also purchased the land underneath and thus] brings and recites. Rabbi Meir says: Even if he bought two [it is assumed that he bought the land and thus] brings

רבנו עובדיה מברטנורא

אחרים תחתיהן, דכיון שבאו להר הבית לא מתחייב בו באחריותו. **ט** הרי שהביא ממין אחד וקרא: לא נצרכה אלא לר' יהודה דאמר לעיל מגיד וחוזר ומגיד, קא משמע לן דמודה ר' יהודה דאדם אחד אינו מגיד וחוזר ומגיד. **י** הכי גרסינן מפירות שבהרים ומתמרות שבעמקים ומזיתי שמן מעבר הירדן ר' יוסי הגלילי אומר אין מביאין בכורים מעבר הירדן שאינה ארץ זבת חלב ודבש: והכי פירושו, פירות שבהרים הם מוטעמים יותר מפירות שבעמקים, הלכך מביאים ביכורים מפירות שבהרים. אבל התמרים הם הפך מזה, שהתמרים שבעמקים הם יותר מלאים מדבש, והנרצה מהתמרים הוא הדבש שבהם, שהרי התורה קראה לתמרים דבש, הלכך מביאין ביכורים מתמרות שבעמקים ולא משל הרים. ומזיתי שמן: מזיתים העושים שמן. מעבר הירדן: מפירות של עבר הירדן נמי מביאים ביכורים אע"פ שאינה ארץ זבת חלב ודבש, שכיון שנתנה הקב"ה לישראל, קרינא בה פרי האדמה אשר נתתה לי. ופליג ר' יוסי הגלילי ואמר אין מביאין ביכורים מעבר הירדן. ואין הלכה כר' יוסי הגלילי. **יא** הקונה שלשה אילנות: בסתם, ולא פירש אם קנה קרקע אם לאו. מביא וקורא: דבסתם, קנה קרקע שתחתיהן וחוצה להן אבל פחות משלשה אילנות בסתם לא קנה

and recites [the *halachah* does not follow Rabbi Meir, see above Mishnah 6]. If he bought one tree [and specified] with the soil, he brings and recites. Rabbi Yehudah says: Also sharecroppers and tenants [are considered forms of land ownership and therefore they] bring and recite.

רבנו עובדיה מברטנורא

קרקע. ורבי מאיר פליג ואמר דאף שני אילנות נמי קנה קרקע. ואין הלכה כרבי מאיר. אף בעלי אריסות וחכירות מביאים וקוראים: דסבר רבי יהודה אריס וחוכר יש לו קנין בארץ כאילו יש לו חלק בה. ואין הלכה כרבי יהודה.